

Convention (No. 154) Concerning the Promotion of Collective Bargaining

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-seventh Session on 3 June 1981, and

Reaffirming the provision of the Declaration of Philadelphia recognising "the solemn obligation of the International Labour Organisation to further among the nations of the world programmes which will achieve . . . the effective recognition of the right of collective bargaining", and noting that this principle is "fully applicable to all people everywhere", and

Having regard to the key importance of existing international standards contained in the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, the Collective Agreements Recommendation, 1951, the Voluntary Conciliation and Arbitration Recommendation, 1951, the Labour Relations (Public Service) Convention and Recommendation, 1978, and the Labour Administration Convention and Recommendation, 1978, and

Considering that it is desirable to make greater efforts to achieve the objectives of these standards and, particularly, the general principles set out in Article 4 of the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, and in Paragraph 1 of the Collective Agreements Recommendation, 1951, and

Considering accordingly that these standards should be complemented by appropriate measures based on them and aimed at promoting free and voluntary collective bargaining, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the promotion of collective bargaining, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

ILO:s konvention (nr 154) om främjande av kollektiva förhandlingar

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för internationella arbetsbyrå och samlats där den 3 juni 1981 till sitt sextio-sjunde möte,

bekräftar Philadelphia-deklarationens erkännande av "internationella arbetsorganisationens högtidliga förpliktelse att bland världens länder främja åtgärder ägnade att förverkliga . . . ett effektivt erkännande av rätten till kollektiva förhandlingar" och observerar att denna princip är "fullt tillämplig med avseende på alla människor överallt",

beaktar den grundläggande betydelsen av redan antagna internationella normer inskrivna i 1948 års konvention om föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten, 1949 års konvention om organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten, 1951 års rekommendation om kollektivavtal, 1951 års rekommendation om frivillig förlikning och skiljedom, 1978 års konvention och rekommendation om offentligt anställda och 1978 års konvention och rekommendation om arbetsmarknadsförvaltning.

anser det önskvärt att göra större ansträngningar att förverkliga syftena med nämnda normer och, i synnerhet, de allmänna principer som anges i artikel 4 i 1949 års konvention om organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten och i punkt 1 i 1951 års rekommendation om kollektivavtal,

anser följaktligen att dessa normer bör kompletteras genom lämpliga åtgärder som bygger på normerna och syftar till att främja fria och frivilliga kollektiva förhandlingar,

har beslutat anta vissa förslag med avseende på främjande av kollektiva förhandlingar, vilket utgör den fjärde punkten på mötets dagordning,

har fastställt att dessa förslag skall ta formen av en internationell konvention och

adopts this nineteenth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-one the following Convention, which may be cited as the Collective Bargaining Convention, 1981:

Part I. Scope and Definitions

Article 1

1. This Convention applies to all branches of economic activity.
2. The extent to which the guarantees provided for in this Convention apply to the armed forces and the police may be determined by national laws or regulations or national practice.
3. As regards the public service, special modalities of application of this Convention may be fixed by national laws or regulations or national practice.

Article 2

For the purpose of this Convention the term "collective bargaining" extends to all negotiations which take place between an employer, a group of employers or one or more employers' organisations, on the one hand, and one or more workers' organisations, on the other, for—

- (a) determining working conditions and terms of employment; and/or
- (b) regulating relations between employers and workers; and/or
- (c) regulating relations between employers or their organisations and a workers' organisation or workers' organisations.

Article 3

1. Where national law or practice recognises the existence of workers' representatives as defined in Article 3, subparagraph (b), of the Workers' Representatives Convention, 1971, national law or practice may determine the extent to which the term "collective bargaining" shall also extend, for the purpose of this Convention, to negotiations with these representatives.
2. Where, in pursuance of paragraph 1 of this Article, the term "collective bargaining" also includes negotiations with the workers' representatives referred to in that paragraph, appropriate measures shall be taken, wherever necessary, to ensure that the existence of

antar denna den nittonde dagen i juni månad år nittonhundraåttioett följande konvention, som kan kallas 1981 års konvention om kollektiva förhandlingar.

Del 1. Tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

1. Denna konvention är tillämplig på alla arbetsmarknadens områden.
2. Den utsträckning i vilken de i konventionen inskrivna garantierna skall tillämpas på försvarsmakten och polisen får bestämmas genom nationell lagstiftning eller nationell praxis.
3. Såvitt avser den offentliga sektorn får särskilda tillämpningsbestämmelser avseende denna konvention fastställas genom nationell lagstiftning eller nationell praxis.

Artikel 2

För tillämpningen av denna konvention be-tecknar termen "kollektiva förhandlingar" alla förhandlingar mellan å ena sidan en arbetsgivare, en grupp arbetsgivare eller en eller flera arbetsgivarorganisationer och å andra sidan en eller flera arbetstagarorganisationer i syfte

- a) att bestämma arbets- och anställningsvillkor och/eller
- b) att reglera relationerna mellan arbetsgivare och arbetstagar och/eller
- c) att reglera relationerna mellan arbetsgivare och deras organisationer och en eller flera arbetstagarorganisationer.

Artikel 3

1. Där nationell lagstiftning eller praxis erkänner existensen av sådana arbetstagarrepresentanter som beskrivs i artikel 3 b) i 1971 års konvention om arbetstagarrepresentanter, kan genom nationell lagstiftning eller praxis bestämmas i vilken utsträckning termen "kollektiva förhandlingar" skall omfatta också förhandlingar med dessa representanter för tillämpningen av denna konvention.
2. Där i enlighet med föregående stycke temen "kollektiva förhandlingar" innefattar också förhandlingar med sådana arbetstagarrepresentanter som avses i stycket, skall närhelst det är nödvändigt lämpliga åtgärder vidtas för att garantera att förekomsten av så-

these representatives is not used to undermine the position of the workers' organisations concerned.

Part II. Methods of Application

Article 4

The provisions of this Convention shall, in so far as they are not otherwise made effective by means of collective agreements, arbitration awards or in such other manner as may be consistent with national practice, be given effect by national laws or regulations.

Part III. Promotion of Collective Bargaining

Article 5

1. Measures adapted to national conditions shall be taken to promote collective bargaining.

2. The aims of the measures referred to in paragraph 1 of this Article shall be the following:

(a) collective bargaining should be made possible for all employers and all groups of workers in the branches of activity covered by this Convention;

(b) collective bargaining should be progressively extended to all matters covered by subparagraphs (a), (b) and (c) of Article 2 of this Convention;

(c) the establishment of rules of procedure agreed between employers' and workers' organisations should be encouraged;

(d) collective bargaining should not be hampered by the absence of rules governing the procedure to be used or by the inadequacy or inappropriateness of such rules;

(e) bodies and procedures for the settlement of labour disputes should be so conceived as to contribute to the promotion of collective bargaining.

Article 6

The provisions of this Convention do not preclude the operation of industrial relations systems in which collective bargaining takes place within the framework of conciliation and/or arbitration machinery or institutions, in which machinery or institutions the parties to the collective bargaining process voluntarily participate.

dana representanter inte utnyttjas för att undergräva berörda arbetstagarorganisationers ställning.

Del II. Tillämpningsmetoder

Artikel 4

Bestämmelserna i denna konvention skall tillämpas genom nationell lagstiftning för såvitt de inte bringas i tillämpning genom kollektivavtal eller skiljedomsförfarande eller på annat sätt som är förenligt med nationell praxis.

Del III. Främjande av kollektiva förhandlingar

Artikel 5

1. Åtgärder anpassade till förhållandena i varje land skall vidtas för att främja kollektiva förhandlingar.

2. Syftet med de åtgärder som avses i föregående stycke skall vara att:

a) möjliggöra kollektiva förhandlingar för alla arbetsgivare och alla grupper av arbetstagar inom de områden av arbetsmarknaden som täcks av denna konvention;

b) successivt utsträcka kollektiva förhandlingar till alla frågor som anges i artikel 2 a), b) och c);

c) uppmuntra fastställandet av procedur-regler varom arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer kan enas;

d) undvika att kollektiva förhandlingar hindras genom avsaknad av regler för det förfarande som skall användas eller genom att sådana regler är otillräckliga eller olämpliga;

e) utforma organ och förfaranden för avgörande av arbetstvister så att de bidrar till att främja kollektiva förhandlingar.

Artikel 6

Bestämmelserna i denna konvention utesluter inte användningen av sådana system för relationerna mellan parterna i vilka kollektiva förhandlingar äger rum inom ramen för ett förfarande eller en institution för förlikning och/eller skiljedom om parterna i de kollektiva förhandlingarna deltar däri frivilligt.

Article 7

Measures taken by public authorities to encourage and promote the development of collective bargaining shall be the subject of prior consultation and, whenever possible, agreement between public authorities and employers' and workers' organisations.

Article 8

The measures taken with a view to promoting collective bargaining shall not be so conceived or applied as to hamper the freedom of collective bargaining.

Part IV. Final Provisions

Article 9

This Convention does not revise any existing Convention or Recommendation.

Article 10

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 11

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 12

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this

Artikel 7

Offentliga myndigheters åtgärder för att uppmuntra och främja utvecklingen av kollektiva förhandlingar skall föregås av samråd och, närhelst möjligt, överenskommelse mellan de offentliga myndigheterna och arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer.

Artikel 8

Åtgärder vidtagna i syfte att främja kollektiva förhandlingar skall inte utformas eller genomföras så att de hindrar den kollektiva förhandlingsfriheten.

Del IV. Slutbestämmelser

Artikel 9

Denna konvention innebär inte någon ändring i någon av internationella arbetsorganisationen antagen konvention eller rekommendation.

Artikel 10

De officiella ratifikationerna av denna konvention skall sändas till internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

Artikel 11

1. Denna konvention är bindande endast för de medlemmar av internationella arbetsorganisationen vilkas ratifikationer har registrerats hos generaldirektören.

2. Konventionen träder i kraft tolv månader efter det att ratifikationer från två medlemsstater har registrerats hos generaldirektören.

3. Därefter träder konventionen i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag då dess ratifikation har registrerats.

Artikel 12

1. Medlemsstat som ratificerar denna konvention kan, sedan tio år förflutit från den dag då konventionen först trädde i kraft, säga upp den genom en skrivelse som sänds till internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen får verkan först ett år efter det att den har registrerats.

2. Varje medlemsstat, som har ratificerat

Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 13

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 14

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 15

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 16

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Conven-

konventionen och inte inom ett år efter utgången av den tioårsperiod som avses i punkt 1 gör bruk av sin uppsägningsrätt enligt denna artikel, är bunden för en ny period av tio år och kan därefter, på de i denna artikel föreskrivna villkoren, säga upp konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 13

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar som generaldirektören har tagit emot från organisationens medlemmar.

2. När generaldirektören underrättar organisationens medlemsstater om registreringen av den andra ratifikation i ordningen som generaldirektören har tagit emot, skall generaldirektören fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag då konventionen träder i kraft.

Artikel 14

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering enligt artikel 102 i Förenta nationernas stadga, lämna Förenta nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om varje ratifikation och uppsägning som har registrerats enligt bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 15

När internationella arbetsbyråns styrelse finner att det behövs, skall den lämna internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för denna konventions tillämpning och undersöka om det finns skäl att på konferensens dagordning föra upp frågan om att helt eller delvis revidera konventionen.

Artikel 16

1. Om konferensen antar en ny konvention, varigenom denna konvention helt eller delvis revideras, och den nya konventionen inte föreskriver annat,

a) skall, under förutsättning att den nya konventionen har trätt i kraft, en medlemsstats ratifikation av den nya konventionen i

tion, notwithstanding the provisions of Article 12 above, if and when the new revising Convention shall have come into force:

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 17

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

sig innefatta omedelbar uppsägning av denna konvention, utan hinder av bestämmelserna i artikel 25 ovan;

b) skall, från den dag då den nya konventionen träder i kraft, denna konvention inte längre kunna ratificeras av medlemsstaterna.

2. Denna konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemsstater som har ratificerat den men inte har ratificerat den nya konvention varigenom den revideras.

Artikel 17

De engelska och franska versionerna av texten till denna konvention är lika giltiga.

Recommendation (No. 163) Concerning the Promotion of Collective Bargaining

The General Conference of the International Labour Organisation.

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-seventh Session on 3 June 1981, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the promotion of collective bargaining which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Collective Bargaining Convention, 1981,

adopts this nineteenth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-one the following Recommendation, which may be cited as the Collective Bargaining Recommendation, 1981:

I. Methods of Application

1. The provisions of this Recommendation may be applied by national laws or regulations, collective agreements, arbitration awards or in any other manner consistent with national practice.

II. Means of Promoting Collective Bargaining

2. In so far as necessary, measures adapted to national conditions should be taken to facilitate the establishment and growth, on a voluntary basis, of free, independent and representative employers' and workers' organisations.

3. As appropriate and necessary, measures adapted to national conditions should be taken so that—

(a) representative employers' and workers' organisations are recognised for the purposes of collective bargaining;

(b) in countries in which the competent authorities apply procedures for recognition with a view to determining the organisations to be granted the right to bargain collectively,

ILO:s rekommendation (nr 163) om främjande av kollektiva förhandlingar

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens

som har sammankallats till Genève av styrelsen för internationella arbetsbyrå och samlats där den 3 juni 1981 till sitt sextiosjunde möte.

har beslutat anta vissa förslag med avseende på främjande av kollektiva förhandlingar, vilket utgör den fjärde punkten på mötets dagordning.

har fastställt att dessa förslag skall ta formen av en rekommendation som kompletterar 1981 års konvention om kollektiva förhandlingar och

antar denna den nittonde dagen i juni månad år nittonhundraåttioett följande rekommendation, som kan kallas 1981 års rekommendation om kollektiva förhandlingar.

I. Tillämpningsmetoder

1. Bestämmelserna i denna rekommendation kan tillämpas genom nationell lagstiftning, kollektivavtal, skiljedomsförfarande eller på annat sätt som är förenligt med nationell praxis.

II. Medel för att främja kollektiva förhandlingar

2. I den utsträckning det är nödvändigt bör åtgärder anpassade till nationella förhållanden vidtas för att underlätta bildande och tillväxt, på frivillighetens grund, av fria, oberoende och representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer.

3. Såvitt lämpligt och nödvändigt bör åtgärder anpassade till nationella förhållanden vidtas så att

a) representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer erkänns för kollektiva förhandlingar;

b) i länder, i vilka myndigheterna tillämpar särskilda förfaranden i syfte att avgöra vilka organisationer som skall tillerkännas rätten att förhandla kollektivt, sådana avgöranden